

“రాజు తలచ కుంటే దెబ్బలకు కొదువా! వరి మీ మగ మారాజులు అనుకోవాలేగానీ సాధ్యంకానిది ఉంటుందంటే నేన్నమ్మను” అని స్వరూప భర్త సాకేత్తో.

అప్పుడొక మల్లెపండ్ కడుతున్నది. ఆ సౌరభం నలువైపులా వేద జల్లుతున్నది. స్వరూపకి పూల పిచ్చి మహా ఎక్కువ.

“అంటే మీ ఉద్దేశ్యం అవకాశం వస్తే మగాళ్ళు బరితెగిస్తారనా!” దగ్గరగా చేరి కాస్త చిరుకోపం ప్రకటిస్తూ అన్నాడు సాకేత్.

“అలా అనికాదు. మీకు మాకంటే స్వతంత్రించే అవకాశం ఉంది”

“అది మీ అపోహ. పెళ్ళి యాక మా పరిస్థితి మరీ దారుణం. మాకూ ఓ హోదా, వరువు. దాన్ని కాపాడుకోవాలి. బాధ్యత నీడలా వెంటాడుతుంటుంది..” అన్నాడు తమ మేలిమి బంగారు

అన్నట్లుగా.

“ఈ నీతినుత్రాలు ప్రతి మగాడు వల్లించేవే. నమయం వస్తే చాలు లొట్టలేసుకుని పైట వెనుక పరిగెడారు” అంది మూతి త్రిపుతూ స్వరూప.

“మీ అదాల్లందరికీ అనుమానం సొంతం కాబోలు. ఇదిగో నువ్వు పూల దండ తురుముకోవడానికి చేతులెత్తినప్పుడు ‘భంగిమ’ చూడాలి... నా సామి రంగా...” అని గభాలున దుమకబోయాడు సాకేత్.

“తేరగా దొరికింది వెళ్లం ఒక్కతే. నని మీ భావం. ఈ పెళ్ళానికీ మూడ్ల ఉంటాయని తెలుసుకోరు మీరు” బుంగమూతి పెట్టింది స్వరూప.

“నీ మూడ్ల కోసం నేనేం చేసేది ప్రయాణం?..నీ ఎర్రటి పెదాలు గాటు పెట్టి మరలించ

ఎర్రగా చేయనా?...సింహమధ్యమంటి నీ నడుంపై వా వేళ్లతో నొక్కులు నొక్కనా..”

“మీరేం చేయనక్కర్లేదు... నన్ను రెచ్చగొట్టి ఆ కుక్కి మంచం మీద కుదేసి కోరిక తీర్చుకోవడానికి..” నిష్కారాలాడింది.

“ఇద్దరం ఓ పట్టుపడితే కుక్కిని సాపు చేయొచ్చు. ‘పట్టె’ పని పడదామా?” అన్నాడు సాకేత్.

“చాలాబలు..మరి ఆ మంచం ఎంత నేసినా

కొత్త మంచం

మరలా కుక్కి మంచమే అవుతుంది” ఉన్నరంది స్వరూప.

అలాగన్నప్పుడు ఆమెలో చిత్రమైన సౌందర్యం కదలాడింది.

నిజానికి స్వరూపది అందమంటే మామూలు అందం కాదు. సగలు నాణ్యాలు లేకపోయినా, వట్టుచీరలు కట్టకున్నా, కాస్మెటిక్స్ వాడకపోయినా సరే దేవుడిచ్చిన అనలుసినలు పరువాలు ఆమెకు పెట్టని అభరణాలు.

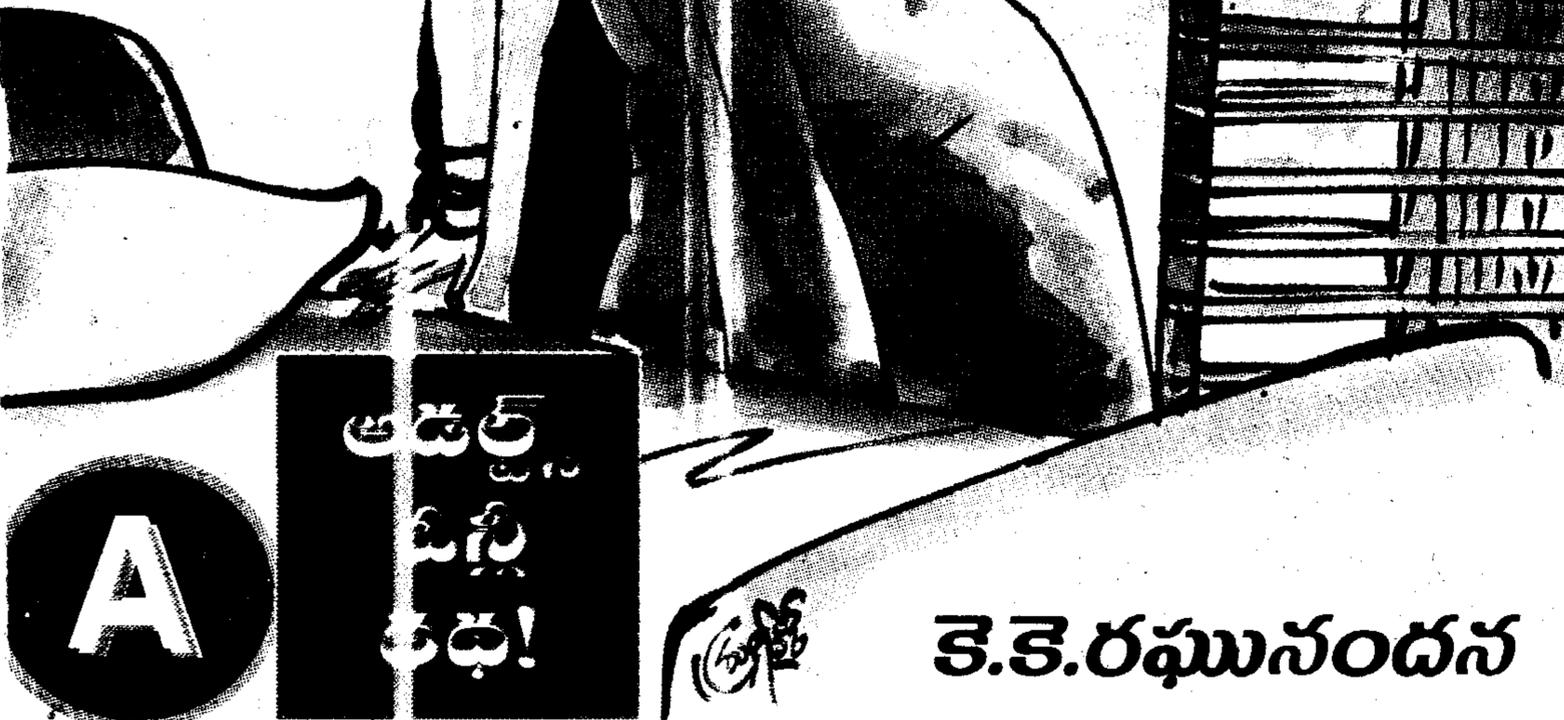
అవి మానే విచ్చెత్తిపోతుంటాడు సాకేత్.

నరదంగా గిల్లికజ్జాలు పెట్టుకుంటాడు. ఉడికిస్తాడు. పొగుడ్తాడు. రకరకాల నృత్యలతో మురిపిస్తాడు. రెచ్చగొడతాడు. కోవమొచ్చి కళ్లతో హంకరిస్తే ఆ కళ్లలోకి చిలిపి చూపులతో గుచ్చుతాడు.

వీటన్నింటికీ ఏదో క్షణంలో సుతిమెత్తని మనస్సు గల స్వరూప వెన్నలా కరిగిపోతుంది. కరిగిన ఆమెని అలాగే రెండు చేతులతో ఎత్తు

కువో, భుజంపై చేయి నేసి నడిపించో.. వెనకమాలే వచ్చి కౌగిలిలో బిగించో మెల్లగా మంచం మీదకు నడిపిస్తాడు. అంతే ఆమె ఒళ్ళు హానం అయిపోతుంది. దానికి కారణం ఆ భార్యభర్తల శృంగారవేదిక ‘పట్టె మంచం’. అది స్వరూప పెళ్ళి సారెతో తెచ్చుకున్నది. దానిమీదే ఇద్దరు ముత్యాలాంటి బిడ్డలకి జన్మనిచ్చింది.

అయితే కోవతాపాలు ఎక్కువైనప్పుడు “సారెతో డబుల్ కాట్ తెచ్చుకోలేక పోయావా” అనేవాడు

A

అడర్ సిగ్ని కడ!

కె.కె.రఘునందన

సాకేత్. అలా అన్నా నరే అత్తమ పుల అర్థిక పరిస్థితి తెలిసినాడు కాదు సాకేత్. స్వ. గావ పేదించిదైనా ఆమె మంచితనం, ఆకట్టుకునే ఎడం అతన్ని వివాహవేదిక మీదకు నడిపించాయి.

అది మొదలు సంసారంలో ఎందమైన అరచులే చనిచూశారు వాళ్ళు.

భర్తలో భావాలను అంచనా వేస్తూ, మరలా ఈ లోకంలో పడిన స్వరూప- "నన్ను బన్ చేసి మీ బుల బాటం తీర్చుకుందామనా సా మీ" అంది చేత్తో నేస్తూ.

భార్య చక్కాల్లాంటి కళ్ళల్లోకి అవేక్షగా చూస్తూ "స్లీటీ" అన్నాడు.

అయినా ఆమెలో చలనం లేకపోయింది.

వెంటనే వారసున్న వట్టెమం వాల్చి.. "చూడు! దీని మధ్య ఎంత గొయ్యిలా ఉంది. దీని మీదయినా కనికరం లేదా. దీన్ని బిగదీసి నేనే మనం హాయిగా వడుకోగలం. అంటే ఈ గుమ్మ గాడు ఆస్ట్రాల్ ఓ డబుల్కాట్ కొనలేని అనమర్దుడ అని నువ్వు నన్ను ఎద్దేవా చేస్తున్నట్లేగా.. పోనీలే కళ్ళల్లో తప్పులెంచడానికే మీ భార్యలున్నారు.." అని మంచం దండెమీద కూలబడ్డాడు సాకేత్.

"అహహ...అప్పుడే శ్రీవా లో చిరు అలకలా...కానీండి ఏం చేస్తాం. మగ. గారాజా బిరుదాంకి తులు.." దిగువున కూచుంటూ అన్నది స్వరూప.

మంచం వాలాడు.

"ముందు నిలుపు పట్టి విప్పుదాం." అంది స్వరూప.

"ముడి నీ వైపు కోడుకే ఉంది...కానీయ్" అన్నాడు ఎదురు వైపు కూర్చున్న సాకేత్.

"అబ్బ.. ఈ బ్రహ్మముడి విడ్డ లేదండీ. వారం క్రితం మీరు వేసిందే" వేరం నెడుతూ అంది.

"ఎవరు వేసినా విప్పడంలే నేర్చుందాలి" తప్పు ఒప్పుకోడుగా ఆమె మోమున ముచ్చెముటలు. ఆ

ముడి విప్పుతున్న నమయంలో పయ్యెడ వద్దతి మారింది. అది గ్రహించి సాకేత్ ఆమె వైపు వెళ్ళాడు.

తరిణి వట్టిన మంచం కోళ్ళ నూనె రాసి నట్టు మెరుస్తున్నాయి.

"అ చిక్కముడి ఎక్కడుంది భామా!" అని వెనకమాలే భార్య భుజాల డుగా చేతులు వేసి కోడు దిగువకు వేసి నింపాడు.

"ఏయ్! మీ వేళ్ళు ఇటుకాదు.. డైరెక్ట్ క్లస్ అటు

మార్చండి.."

"కానీ రివర్స్ గేర్ లో నడుస్తున్నాయే.."

"తిక్కగా నడిపితే అంతా రివర్స్.."

"అబ్బ ముడి విడిపోతున్నదే ఎంచక్కా!"

"చంపేస్తాను. మీరు విప్పాల్సింది వట్టిముడిని. లేవండి ముందు.." కనీరింది నడుం మీద పాకిన భర్త చేతిని విడిచిస్తూ.

"నేను నిప్పింది ఈ ముద్దుల వట్టియ ముడినే. అదై తేనే అంచనా మీద కవీక చీకట్లోనైనా విప్పేయగలను."

"అభ్యాసం కూసువిద్యన్నారు. ఈ మంచం మిషతో నన్ను లొంగదీసుకుంటున్నారు ఏయ్.."

సాకేత్ దూకుడుని అపలేకపోయింది.

శ్రమతి సఖిఖవర్తంత సౌందర్యం చని చూడాలన్న కాంక్ష ఎప్పటికీ కోత్తే. అదే అతని నవనాడులను అనంకల్పితంగా ప్రేరేపిస్తుంది. ఆ ప్రేరేపణ ముద్దులు...కౌగిళ్ళు...చిలిపి స్పర్శలుగా రూపాంతరం చెందుతాయి.

స్వరూప, సాకేత్ లకు అది మామూలే.

అయాచితంగా నంక్రమించిన అస్తులుగాని, అవి నీతితో అర్థించిన సంపాదనగాని వారికి లేదు. జీతమొస్తేనే కడుపునిండుతుంది.

అయితే ఆ మధ్యతరగతి జీవితాల్లో వారికి పరిపూర్ణమైన తృప్తి నిండైన శాంతిని కలిగించేది శృంగారపర్యవసే నొక్కివక్కాణించవచ్చు.

చివరిగా ముద్దుల్లో ముంచెత్తి వదిలాడు సాకేత్. లేచి బట్టలు నర్దుకుంది స్వరూప.

వీళ్ల రాచకార్యాన్ని కనులారా గాంచినట్లుగా అంతలేసి వెడల్పాటి కళ్లతో వట్టి మంచం..

అప్పుడు స్థిరంగా కూర్చుని మంచం బిగించారు.

"ఏయ్! స్వరూ! ఈ రాత్రికి రెడీ.."
"చాలైంది"

నంబడం...పిల్లలు ఊరెళ్లడంతో మరి రెచ్చిపోతున్నారు.. అంది వినవిసా వంటింట్లోకి నడుస్తూ. విలిపిగా నవ్వుకుంటూ బయటకెళ్లాడు సాకేత్.

☆☆☆

"సాకేత్ గారూ! మీరీ సాయం ఎలాగైనా వరే చేయక తప్పదు.." చేతులు వట్టుకుని అర్థించాడు దశ రథ్.

"ఓన్! ఈమాత్రం దానికి అంతలా అడగాలా! మీరు నాకు చేసిన నహాయాల్లో ఇదేపాటి..." అని బదులిచ్చాడు సాకేత్.

"నరే! ఈ సాయం త్రానికల్లా వట్టుకువస్తాను.."

"మీరొక్కరే కాదు మీ శ్రీమతిగారితో కలిసి రావాలి"

"అలాగే.. వస్తా.." అని వెళ్ళిపోయాడు.

అప్పటికే కూరల బజారు నుండి వచ్చి ఉన్న స్వరూప ఈ సంభాషణంతా విన్నది.

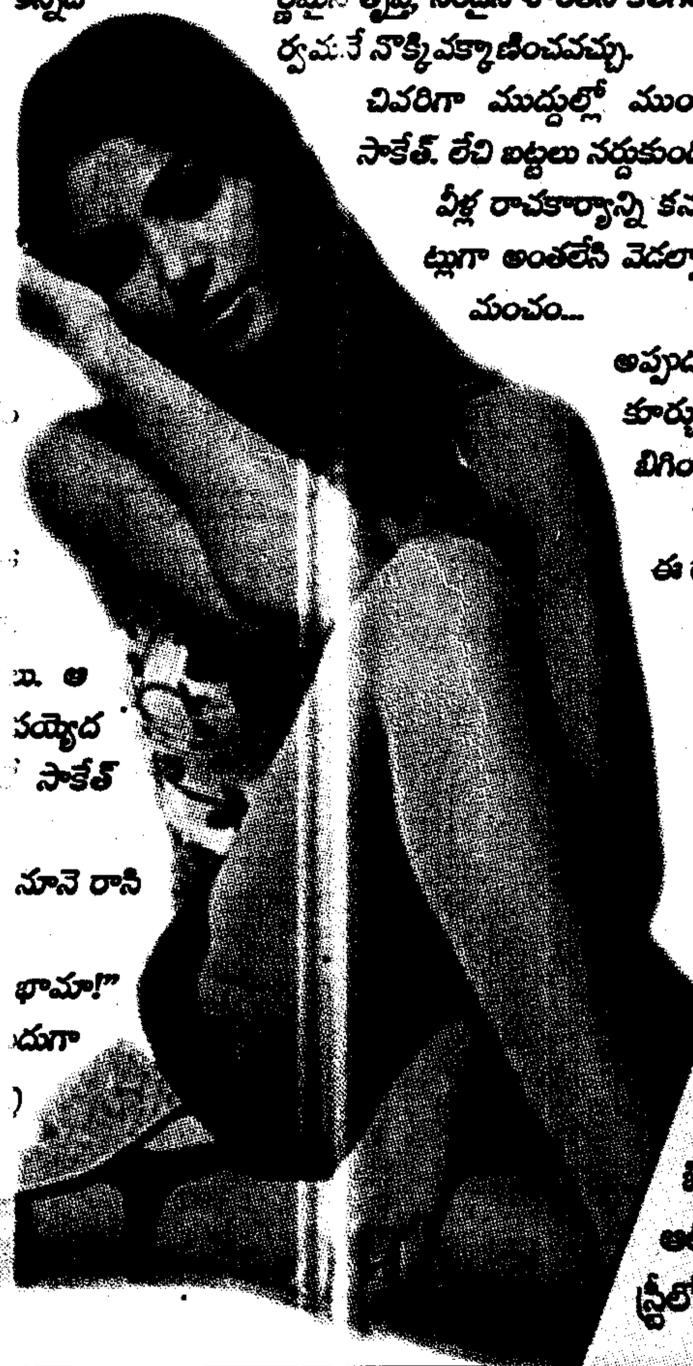
"ఎవరికండీ గౌరవ మర్యాదలతో నహాయ నహా కారాలు అందిస్తామంటున్నారు?" అంది లోపలికి వస్తూ.

"అయన దశరథ్ గారని మా నెక్స్ట్ హాడ్. ఆయన కొత్తగా ఇల్లు కడుతున్నారు. అంతదాకా ఓ అద్దె ఇంట్లో ఉంటున్నారుట. వాళ్ళు ఉంటున్న ఆ చిన్న ఇంట్లో డబుల్కాట్ కి అన్నలు జాగాలేదుట. ఓ వారం రోజులపాటు మనింట్లో పెడితే చాలు..ఇల్లు పూర్తికాగానే వట్టుకుపోతామన్నారు." వివరించాడు.

"అన్నలు మనింట్లో మాత్రం జాగా ఎక్కడుండండి" అంది రునురునలాడుతూ.

"ఉన్నా లేకున్నా తప్పదు. ఆయన లోగడ నాకెంతో హెల్ప్ చేశారు. మాట కొట్టేయలేం కదా! ఎంత వారం రోజుల్లో వట్టుకుపోతారు.." అని బోధపరిచాడు సాకేత్.

సాయంత్రం అరవ్వుతుండగా ఫ్లాట్ రిక్షామీద డబుల్కాట్ వేసుకుని వచ్చాడు

నా నైజం

'సినిమా ఇండస్ట్రీలోకొచ్చాక కొన్ని విషయాల్ని ఒక చెవితో విని, రెండోచెవితో వదిలేయాలి. హీరోయిన్ కి ఎన్నో అడ్డంకులు వస్తుంటాయి. వాటిని అధిగమించే మార్గాల్ని ఎవరికీవారే అన్వేషించుకోవాలి' అంటోంది నెక్సీ బాంట్ బిషాషాబను. బాయ్ ఫ్రెండ్ డివోహరియాతో కలిసి తిరగడం నీ కెరీర్ కి ఇబ్బందిగా లేదా అంటే ఇదంతా చెప్పుకో చ్చింది. అంతేకాదు తన కెరీర్ గురించి తనకి తెలుసుకున్న బిషాషా తనపై వచ్చే విమర్శల్ని పట్టించుకోకుండా పాజిటివ్ గా ఆలోచించి ముందుకు సాగడం తన నైజం అంటోంది. 'సినిమా ఇండస్ట్రీలోకి ప్రవేశించాక ప్రైవేట్ లైఫ్ అంతా టోక్' అని చెబుతోంది.

దశరథ్ తన శ్రీమతి జయ హాలతో కలిసి. మెల్లగా దింపి లోనికి తీసుకెళ్లారు.

“సాకేత్! మీకు ఇబ్బంది ఏమిటి? దిగిస్తున్నందుకు క్షమించండి.” అన్నాడు దశరథ్.

వారిరువురినీ కూచోబెట్టే కాఫీలు చెప్పడానికి లోపలికి వెళ్ళాడు సాకేత్.

అయిదు నిమిషాల్లో కాఫీలతో వచ్చిన స్వరూప కుర్చీలో ఉన్న జయమాలను చూసి నిశ్చేష్టురాలైంది.

“జయా! నువ్వా!... ఏమిటి లా... ఇక్కడ అనుకోకుండా...” అంది ఎంతో ఆనందంగా.

“స్వరూ! నువ్వా... ఏమిటి నేను చెబుతుంటానేనా క్లోజ్ ఫ్రెండ్ స్వరూప అని... ఇదే.” అంది లేచి మిత్రురాలి దగ్గరికి వెళ్ళి చేతులు పట్టుకుని.

“మనందరి కలయిక వింతగా జరిగిందే.” అని నవ్వి తనూ కూర్చున్నాడు సాకేత్.

తరువాత పిచ్చాపాటీ సరగా సాగింది.

“మిమ్మల్ని చాలా చికాక పెట్టాం. సాధ్యమైనంత త్వరగా తీసుకెళ్ళిపోతాం. అంతవరకూ ఈ చిన్ని హెల్ప్.” అని పట్టుకుంది జయ. పది నిమిషాల తర్వాత దశరథ్, జయమాల వెళ్ళిపోయారు.

సాకేత్ నన్నగా హమ్ చేసుకుంటూ బజారుకెళ్ళాడు.

☆☆☆

నీటి గాలులతో నిండిపోయిన వాతావరణం... మంచుచెండలతో వెళ్ళిపోయిన ప్రజలకి వానరాక మహదానందాన్నిస్తున్నది.

సాకేత్ ఇంటికి ఎలా చేరడో తెలీదు.

ఎదురొచ్చిన భార్య స్వరూపను చూసి హమ్మింగ్ మొదలెట్టాడు.

“ఈరోజు మంచిరోజు. మధురమైనది... మరపురానిది...” అని.

“మీ అకస్మిక ఉత్సాహాన్ని అర్థమేమిటి?” అంది స్వరూప.

“అ పాటలోనే భావమన్నది. అమ్మాయీ గారూ!”

“ఓహో! అర్థమైపోయింది. శ్రీవారూ..”

“మరింకనేం? చాలాకాంతుండీ నీక్కావలసింది ఈ డబుల్ కాఫీగా వరంలా దేవుడే వంపాడు” అనందంగా చెప్పాడు.

“షే! తప్పు పరాయి వస్తువు తాకరాదు” ముక్కున వేలుంచుకున్నది స్వరూప.

“ఈ రాత్రికి ‘ట్రైల్ రన్’... ఇంతకాలం పట్టమంచం రుచి మాత్రమే ఎంతైనా ఈ ముద్దుల పట్టియకు క్రొంగొత్త రుచి..”

“పరాయివాళ్ళది అనుభవించాలన్న కక్కుర్తిగుణం ఏల? కొత్తది కొనుక్కోవచ్చుగా.” అని అక్కడే స్టూలుమీద కూచుండిపోయింది.

“చూశావా! పాతదే అయినా నగిషీతో

పాత ఎంత అందంగా ఉందో. ఇంకా నీకు మోజు పట్టలేదా? ప్లీజ్...” బ్రతిమిలాడాడు.

ఇదివరలో సాకేత్ డబుల్ కాఫీ కొంటానని ఫర్మిచర్ షాపులంట (త్రిప్పి నానా హంగామా చేశాడు తప్ప బేరం కుదరనివ్వలేదు.

తదాదిగా ఈనాటిదాకా ఏకైక పట్టమంచంతోనే కన్సేప్టు పడున్నారు.

మరలా ఈరోజు కళ్ళ ఎదుట కనిపించగానే డబుల్ కాఫీ కొనుక్కోలేకపోయామే అన్న బాధ మెలిదిరిగింది స్వరూపలో. అందుకే ఉపాసనంగా ఉండిపోయిందామె.

కానీ సాకేత్ మాత్రం తొందరపెడుతూనే ఉన్నాడు. అసలే వాతావరణం ఒకటి రెచ్చగా

దుతున్నది. ☆☆☆

భర్త బలవంతంతో స్వరూప ‘డబుల్ కాఫీ’పైకి చేరక తప్పిందికాదు.

ఇద్దరి బరువుకు ఒక్కసారి కిరుమంది. “మీ ప్రతాపమంతా చూపిస్తే... ఒకవేళ ఏమైనా

కొత్త జీవితం
జీవితంలో కొత్త వెలుగుల కోసం ఎదురుచూస్తున్న పూజాభాగ్యతా ఆ దిశగా అడుగులేస్తోంది. ఇందులో భాగంగా ఇంటర్నేషనల్ మోడలింగ్ ఏజెన్సీలో ఒప్పందం చేసుకుంది పూజా. చాలా కొద్ది మందికి మాత్రమే లభించే ఈ అవకాశం తనకి రావడంతో ఆమె ఉక్కిరిబిక్కిరవుతోంది. మొన్నామధ్యే మాటాంగి పూర్తిచేసుకున్న ‘లాజ్ మహల్’ చిత్రం త్వరలో విడుదలకి సిద్ధంకానుండడంతో అటు సినీమా గురించి ఆలోచిస్తూనే మోడలింగ్ మంత్రిలు పరిశోధిస్తోంది భామ. మోడలింగ్ లో ఇప్పుడొస్తున్న మార్పుల్ని ఆమె విపులీకర్చుతుంటే తలుసు కుంటూనే ఉంది. ఈ రంగంలో ఇంకా మున్ముందుకు దూసుకుపోవాలని ఉందంటోంది పూజా. జెస్టిఫైట్!

అయితే... ప్లీజ్ వద్దండీ! నేను దిగిపోతా...” కంగా రుగా అంది స్వరూప.

అయినా సాకేత్ విడిచిపెట్టలేదు.

“అహో! ఉయ్యాల.. ఇంపాల అంటే ఇదే కాబోలు” అర్థనిమిలితంగా చూస్తూ సంతోషంగా అన్నాడు సాకేత్.

అధరాల ఒంపుల్లో కెంపులు నొర్లుకున్నాడు. శంఖమంటి మెడ మాటున మొహానికి విడిదిచేశాడు. శృతిమించిన శృంగారానికి ఫలితం ధడమన్న చప్పుడు.

“కొంపు మునిగిందండీ. మంచం పని గోవిందా!” స్వరూప నెమ్మదిగా లేచి చూసింది.

ఒక్కసారి గుండెలదిరాయి ఇద్దరికీ.

“చెబుతున్నానా! మీ ప్రయోగాలకిది వేదిక కాదని. మన పరువు పోయిందండీ. మనమీద నమ్మకంతో దాచారు. ఏమని చెప్పాలి... ఫఫ..” భర్తపై విరుచుకుపడింది స్వరూప.

బిక్కచచ్చిపోయాడు సాకేత్.

రెక్కలు తెగిన జటాయువులా మంచం.

తెల్లారేదాకా ఏం చేయాలో తోచనిస్థితిలో కొట్టు మిట్టాడారు.

“ఇంకా మీనమేషాలు లెక్క పెడతారేం. ఎవరైనా

కార్పెంటర్ని తీసుకురండి..” రుసరుసలాడింది స్వరూప. వీధిలోకి వెళ్ళి ఫనతోపాటు ఓ కార్పెంటర్ని తీసుకువచ్చి చూపించాడు.

వాడు మంచాన్ని నఖశిఖి ర్యంతం పరీక్షించి పట్టెలు అడ్డంగా విరిగిపోయాడని కొత్తవి వేయాలని చెప్పాడు. అంచనాగా ఖర్చు వి. రాలు, తయారవడానికి పట్టే సమయం చెప్పాడు.

అతన్ని పంపేసి దీర్ఘాలోచనలో పడ్డారు భార్యభర్తలు. “ఒకవేళ బాగు చేయించినా తెలిసిపోతుంది. అందువల్ల జరిగిన విషయం మేనే కొత్తది కొనేసి

గాభాగా ఉంది. భగవాన్ ఏమిటీ పరీక్ష” కలవరపాటుగా అంది స్వరూప.

“ఏమో నాకు తెలీదు. నువ్వే మేనేజ్ చేయాలి” కంగారుగా అన్నాడు సాకేత్.

“చేసిన ఘనకార్యం తమరిదీను. నెట్టుకురావాలింవి నేనూను..” ఈసడించుకుంది.

దశరథ్, జయమాల లోపలికి వస్తూనే నవ్వుతూ పలకరించారు. “అరె, ఏమిటలా ఉన్నారు డబ్బా. ఓహో అర్థమైపోయింది. సారీ సాకేత్ మా మంచం పట్టుకెళ్ళడం ఓ నాట్రోజులు లేటయిపోయింది” అన్నాడు దశరథ్, సాకేత్తో. “చూడండి.. ఆ మూల ఏముందో..” అంది జయమాల ఓ మూలకు చూపిస్తూ. “భలే! కొత్త మంచం ఆహా! అదీ సంగతి. మా మంచం చూడగానే మీరూ ఇన్స్పైర్ అయి కొనే శారన్నమాట. చాలా బాగుంది సెలక్షన్” దగ్గరగా వెళ్ళి పరిశీలిస్తూ అన్నాడు దశరథ్.

“మీకు నచ్చడం మాకెంతో తృప్తిగా ఉంది సారీ!” కొద్దిగా తేరుకుని అన్నాడు సాకేత్.

“కొనుక్కున్నది మీరు. అనుభవించాల్సింది మీరు. మీకు నచ్చడమే కావాలి” దశరథ్ తృప్తిగా అన్నాడు. “చూశారా! మీకంటే వాళ్ళే నయం. కొత్త మంచం కొనేశారు. ఎప్పటికప్పుడు మీరు వాయిదాలు వేస్తూనే ఉన్నారు. ఆ పాత మంచంతోనే కాలక్షేపం...హా!” మూతిముడిచింది జయమాల.

“అయినా యోగం రావద్దోయ్. అది వస్తే ఎవరూ పగలరు?” అన్నాడు దశరథ్ నవ్వుతూ. “మన మాటలకేంగాని మన పాత మంచం తీస్తేనేగానీ వాళ్ల కొత్త

మంచానికి మోక్షం లేదు. రిక్షావాడిని ఏలవండి” అంది జయమాల. ఆ మాట వింటూనే బయట నుండి రిక్షావాడు లోపలికి వచ్చేశాడు.

దశరథ్, జయమాల మంచం దగ్గరికి వడిచారు. రిక్షావాడు మంచం లాగడానికి వెళ్ళి “సార్.. విరిగిపోయింది. మొత్తం విప్పితేగానీ పట్టుకెళ్ళలేం” అన్నాడు. “ఆ.. విరిగిపోయిందా! కొంప మునిగిపోయింది” నోరు నొక్కుకున్నాడు దశరథ్.

“ఆ.. విరిగిపోయిందా. మంచి పనయింది..” అని నవ్వుసాగింది జయమాల.

స్వరూప వారి సంభాషణ మధ్యలో కల్పించుకుని.. “జయా నీతో ఒక్క విషయం” అని పక్కకు తీసుకువెళ్ళింది. ఆసరికే సాకేత్ లోనికి జారుకున్నాడు.

స్వరూప చెప్పిన విషయానికి అనందంగా నవ్వుతూ “థాంక్స్ స్వరూ! నా నెత్తిన పూలవాస కురిపించావు. చూడు మా ఆయన ధుమధుమలాడినా మీరేం పట్టించుకోకండి..” అంది.

“నీ మాటలు నాకేం అర్థంకావడం లేదే! అయినా మేం చేసిన తప్పుకి మీరు నష్టపోవడం ఏం బాగుంటుంది. ఇలా జరిగిందనే మీ కోసం కొత్త మంచం కొన్నాం. అది పట్టుకెళ్ళండి ప్లీజ్” అర్థించింది.

“అసలు విషయం నీకు అర్థం కాలేదు” అని చెవిలో చెప్పింది జయ.

స్వరూపకి అంత నీరియన్లోనూ నవ్వొచ్చింది. దశరథ్ ఇంకా అదే భంగిమలో ఉన్నాడు.

“మీరు మొహం మార్చకపోతే వాళ్ళు బాధపడ్డారు. నిజానికిలా జరిగిందనే కొత్త మంచం కొన్నారుట మనకోసం. కానీ పుచ్చుకోవడం భావ్యంగా ఉంటుందా? చెప్పండి” అని విప్పిన మంచం రిక్షామీదకి నడిపించింది.

“అమ్మా! సాకేత్ ఏడీ! చెప్పమ్మా వెళ్ళొస్తాం” దశరథ్ మామూలుగా చెప్పేసి వెళ్ళిపోయాడు.

“స్వరూ! మెనీ మెనీ థ్యాంక్స్. మా వారిప్పుడు నాకు దొరికిపోయారు. జరిగిందానివల్ల మాకూ, మీకూ కూడా మంచే జరిగింది. వస్తా. ఈ రాత్రి శివ రాత్రే మీకు” అని భుజం తట్టి వెళ్ళిపోయింది.

లోపలి నుండి వచ్చిన సాకేత్ “మీ సంభాషణ ఒక్క పినరు అర్థంకాలేదు” అన్నాడు.

“మీరు తప్పించుకున్నా నాకు తప్పదుగా. చాలా కాలమై కొత్త మంచం కొనమని భర్తను పోరుతోందిట జయమాల. ఆయనగారేమో ఈ పాతమంచం విరిగినదాకా కొత్త మంచం ఉనెత్తవద్దని అన్నాట్ట. అదేదో కాస్త మీ లీలలకి విరిగి ముక్కలైంది. జరిగింది తన మంచికేనని పొంగిపోతోంది” అంది వివరంగా చెబుతూ.

“జరిగింది మన మంచికి కూడా. ఈ సంఘటనే జరక్కపోతే ఇంత త్వరగా మనం కొత్త మంచం కొనగలిగేవాళ్లమా” అన్నాడు.

దబీష్ ప్రీయాంకా!

జీనాన్ని అకట్టుకోవాలంటే భిన్నమైన వస్త్రధారణ అవసరం. అలా అని ఆధునిక ఫ్యాషన్ రీతులే కావాలనుకుంటే ఫంక్షన్లో కాలేసినట్టే. చిరకాలాల్లో అయితే కొంతమంది వీరలతో ప్రత్యక్షమవుతారు. ప్రీయాంకావోప్రా మాత్రం హేమాహేమీలు పొల్గొన్న ఫంక్షన్లో చక్కగా వీరకట్టుకుని వచ్చి అందర్నీ ఆశ్చర్యచకితుల్ని చేసింది. కోట్లాదిరూపాయల అప్పుల్లో కూరుకుపోయి ఇప్పుడే బయటికి వచ్చిన అమితాబ్ తన బట్టడే ఫంక్షన్కి చిత్ర ప్రముఖులందర్నీ పిలిచారు. ప్రక్కా భారతీయ పాటగా వీరతో ప్రత్యక్షమైన ప్రీయాంకా అందర్నీ తన అందంతో కట్టి వదలించింది.

ఇచ్చేయడమే!” కచ్చితంగా చెప్పింది స్వరూప. “ఇప్పుడంత దబ్బు..” మొహం ముడిచాడు సాకేత్. “అప్పుచేసినా కొనేయాల్సిందే. లేకపోతే మన పరువు!” కోపంగా చూసింది.

“అసలే నెలాఖరు. ఎవరిస్తారంత హఠాత్తుగా” అని భర్త ఇంకా ననుగుతుంటే స్వరూప గబగబా లోనికి వెళ్ళి దేవుడి దగ్గరున్న దబ్బీని తీసుకువచ్చి పగలగొట్టింది.

చిల్లర, నోట్లు మొత్తం నేలమీద పడ్డాయి. “ఇవి పిల్లల దబ్బులు. మన పరువు నిలబడా లంటే తప్పదు. వదండి..” అని లెక్కబెట్టిన దబ్బులు పరువులో వెట్టింది.

వెంటనే మరో ఆలోచన చేయకుండా ఆలుమగ లిద్దరూ ఫర్నిచర్ షాపుకి వెళ్ళారు. తమ దగ్గరున్న నగదుకి తగ్గట్లుగా మంచి డబ్బులకాట్ కొని ఇంటికి తీసుకుని వెళ్ళారు.

“ఏమండీ...వాళ్ళొస్తున్నావండీ. అదిగో వెనకాలే రిక్షా కూడా వేసుకుని వస్తన్నారు. నా గుండెల్లో

